

OD REDAKCJI

Tomy „Roczników Humanistycznych” serii słowianoznawczej tradycyjnie wypełniają materiały sesji naukowych organizowanych corocznie przez środowisko sławistyczne Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Do niedawna ton temu środowisku nadawała silna osobowość naukowa Ryszarda Łuźnego, który łącząc etat profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego z zatrudnieniem w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim zdołał, w bardzo krótkim czasie, w swym drugim miejscu pracy wykreować naukowe środowisko sławistyczne. Zamia-rem współpracowników i uczniów Profesora z placówki lubelskiej było usz-anaować dorobek organizacyjno-naukowy swego niedawnego Kierownika. Wyra-zem tej postawy było przygotowanie w 1998 roku roboczej konferencji nau-kowej nt. *Słowianie wobec wyzwań integracji europejskiej*, której pokłosie stanowi główną część prezentowanego „Rocznika”.

Organizatorzy konferencji sięgnęli po ten temat, zainspirowani planami naukowymi Ryszarda Łuźnego i jego zaangażowaniem wokół sympozjum sławistycznego: *Współcześni Słowianie wobec własnych tradycji, mitów i fobii kulturowych*, które miało miejsce 19-20 sierpnia 1996 roku i odbyło się pod patronatem Jego Świątobliwości Jana Pawła II w Castel Gandolfo. Jesienią tegoż roku, na dorocznej konferencji sławistycznej w Kazimierzu Dolnym nad Wisłą, Profesor dzielił się spostrzeżeniami dotyczącymi tego właśnie wydarze- nia naukowego i w związku z tym także i pomysłami co do kontynuacji podjętej problematyki. Za rzecz pierwszorzędą uznał dopowiedzenie tego, o czym głosiło „podhasło” sympozjum brzmiące: *Zjednoczenie Europy a proble- my słowiańskie*, które jednak było nieobecne w wystąpieniach referatowych uczestników tego naukowego spotkania.

Trzeba również wspomnieć, że sesja kazimierska miała być w założeniu komplementarna wobec przygotowywanego w Krakowie pod red. Marii Bo- brownickiej tomu *Słowianie wobec integracji Europy* z założeniem, tak jak to proponował Ryszard Łuźny, że będzie ona interdyscyplinarna i uwzględni

rolę czynnika religijnego. Tymczasem pokłosie konferencji okazało się dość skromne, zwłaszcza że znacznie mniej osób uczestniczyło w spotkaniu, aniżeli było zgłoszeń propozycji referatowych. Ostatecznie też nie wszyscy uczestnicy kazimierskiej konferencji przekazali teksty swych wystąpień do druku.

Dorobek referatowy prezentowany w niniejszym tomie uwzględnia tytułowe zagadnienie w odniesieniu do Rosji, Ukrainy, Słowacji i krajów byłej Jugosławii. Dominuje w nim refleksja o dążeniach do jedności z kulturą europejską, obserwowaną od zarania dziejów Słowian, zaś co do współczesnej integracji politycznej i ekonomicznej pojawiła się też myśl wskazująca na utopijny charakter tej idei, zwłaszcza po złych doświadczeniach ponadnarodowej wspólnoty politycznej, jaką był Związek Radziecki, Socjalistyczna Federacja Republik Jugosławii, a poniekąd nawet Czechosłowacja.

Aleksandra Stankowicz